

nye Paragrapher foran den nuværende § 1 i Lovudkastet. Det Uffnit, som jeg nu sætter under Forhandling, bestaaer af de 4 første Paragrapher af Lovforslaget med de dertil stillede Ændringsforslag, nemlig: Ændringsforslaget Nr. 6 og de derefter følgende indtil Nr. 38 indbefattet, som gaaer ud paa at indsætte en ny Paragraph i Loven efter den nuværende § 4. Hertil hører endvidere de under Nr. 6 til 9 hertil stillede Underændringsforslag.

Ordføreren (E. Rimestad): Jeg skal tillade mig at gennemgaae de enkelte Ændringsforslag og i Korthed orientere Thinget med Hensyn til dem. Forslaget under Nr. 6 er væsentligt en reen Redaktionsforanbring, der blot gaaer ud paa at flytte Forslagets sidste Paragraph om, til hvilken Tid Loven skal træde i Kraft, hen i § 1, Noget, der er nødvendigt derved, at denne Tidsbestemmelse med Hensyn til Lovens Ikrafttræden ikke vilde passe paa de første fire nye Paragrapher, som Thinget har vedtaget.

3 Forslagene Nr. 7 og 8 derimod fremtræder i særdeleshed det, som er det vigtigste Spørgsmaal af dem, der nu staae tilbage under denne Sags Behandling; det er Spørgsmaalet om Antallet af Overformynderierne. Det vil være de ærede Medlemmer bekendt, at Lovudkastet har 5 Overformynderier, hvorimod det under Nr. 7 fremsatte Forslag gaaer ud paa 2, og Forslaget under Nr. 8 paa 1 Overformynderi. Som jeg tidligere har tilladt mig at bemærke, er Forslaget om 5 Overformynderier forladt af den ærede Justitsminister og var allerede forladt af ham ved Lovudkastets Forelæggelse, ved hvilken Leilighed han allerede erklærede, at han var stemt for Oprettelsen af eet eller to Overformynderier, ligesom han senere har erklæret i en Skrivelse til Udvalget, at han slutter sig til Forslaget under Nr. 8 om Oprettelsen af 1 Overformynderi, og Ingen af Udvalgets Medlemmer har fundet Anledning til at fastholde det oprindelige Forslag, idet man ikke har fundet, at Oprettelsen af 5 Overformynderier vilde være enten hensigtsmæssig eller nødvendig. Jeg siger, at man ikke har fundet, at det vilde være hensigtsmæssig; hvis der nemlig skulde oprettes 5 Overformynderier, vilde

der, naar disse skulde organiseres paa aldeles betryggende Maade med Hensyn til Betrykkelser og Control, dertil udtræves Summer, der langt vilde overstige, hvad der efter en moden Beregning maa antages at kunne være til Disposition. Efter Udkastets Præmisser fremtræder vel Forholdet saaledes, som om de Indtægter, der i Udkastet ere foreslaaede tillagt Overformynderierne, vilde være tilstrækkelige til at dække Udgifterne ved de fem Overformynderier, og tillige til Dannelsen af en Reservecand; men det maa erindres, at selve Organisationen af disse enkelte Overformynderier ikke er hvad man kan kalde betryggende, idet der er foreslaaet, at der ved hvert kun skal være en enkelt Functionair, nemlig Overformynderen, som ikke blot skal være sin egen Kassierer, men ogsaa sin egen Bogholder og sin egen Revisor. Der er nemlig ifølge Udkastet ikke Tale om nogen anden Revision end den, der — som det hedder — skulde foretages mindst eengang aarligt af Personalet i det under Justitsministeriet paatænkte Overformynderi-Contoir; men dette kan ikke ansees for at være betryggende. Ved fem Overformynderier vilde man, naar de ikke vare udsyrede med andet Personale end det, der er paatænkt ifølge Udkastet, ikke kunne berolige sig; men det er da heller ikke fundet nødvendigt at oprette fem Overformynderier. Hvad skulde nemlig vel være Grunden til, at man har valgt dette større Tal. Det er i Motiverne til Udkastet bemærket, at Oprettelsen af eet Overformynderi vilde være den billigste, simpleste og naturligste Ordning af Sagen, og der er som den eneste egentlige Grund derimod anført, at det kunde beryktes, at paa denne Maade vilde Overformynderierne let kunne blive trukne bort fra de Egne, hvor de nu ere udsatte, og ikke som under de hidtilværende Forhold komme disse tilgode. Jeg for mit Vedkommende kan nu ikke aldeles frakjende dette Hensyn al Betydning, hvorimod der er andre ærede Medlemmer i Udvalget, med hvilke dette er Tilfældet, og jeg kan meget godt forstaae og fra et vist Standpunkt billige det Synspunkt, hvorfra de gaae ud, idet de alene have seet hen paa Sikkerheden og ikke paa, hvad man kalder den stedlige Credit. Jeg troer med Udkastet, at man ikke ganske kan see bort fra den væsentlige Betydning, som